

2 S 113/07-145
IČS 1007200588

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky Drieňová 24, 826 03 Bratislava	
Došlo:	- 5. 06. 2008
Číslo:	2196
Prílohy:	Pridelené OC P

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu: **Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky**, Nám. SNP 33, Bratislava, proti žalovanému: **Protimonopolný úrad Slovenskej republiky**, Drieňová 24, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady žalovaného č. 2007/39/R/2/012 zo dňa 23.02.2007, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie Rady žalovaného č. 2007/39/R/2/012 zo dňa 23.02.2007 a prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. 2006/39/2/118 zo dňa 26.10.2006 **zrušuje** podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.04.2007 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Rady žalovaného č. 2007/39/R/2/012 zo dňa 23.02.2007, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. 2006/39/2/1/118 zo dňa 26.10.2006 o uložení pokuty žalobcovi vo výške 300.000,- Sk za to, že skreslil hospodársku súťaž tým, že pri poskytovaní finančných prostriedkov zo štátneho rozpočtu vo forme príspevku pre rozpočtový rok 2006 Tlačovej agentúre Slovenskej republiky – Slovakia (ďalej len TASR) umožnil, aby táto financovala z poskytnutých finančných prostriedkov aj činnosti, ktoré sú poskytované v konkurenčnom prostredí, čím žalobca porušil § 39 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len ZOHS).

Žalobca v žalobe namietal, že žalovaný nesprávne aplikoval § 39 ZOHS na konanie, ktoré nemôže obmedziť hospodársku súťaž. Výkon štátnej správy je podľa žalobcu zákonom upravený súbor oprávnení a povinností štátneho alebo samosprávneho orgánu, ktorý je

službou vo verejnom záujme a ako taký nemôže mať v kontexte jeho hodnotenia vplyv na obmedzenie hospodárskej súťaže. Uviedol, že TASR je zákonom zriadená organizácia, ktorá má zákonom ustanovené úlohy a činnosti, na ktoré nie je možné aplikovať ustanovenia ZOHS v nadväznosti na príspevok zo štátneho rozpočtu, keďže inak by tieto činnosti TASR fakticky nemohla vykonávať. Žalobca tvrdil, že povinnosť poskytovať príspevok TASR vyplýva zo zákona č. 81/1992 Zb. o Česko-slovenskej tlačovej kancelárii Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 81/1992 Z.z.) a zo zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy (ďalej len zákon o rozpočtových pravidlách). Poukázal na nález Ústavného súdu SR č. PL.ÚS 2/04-48 z 31.03.2005, ktorým bolo podľa žalobcu potvrdené legitímne postavenie TASR ako príspevkovej organizácie vrátane jej činností a úloh, na ktorých financovanie má nárok cez príspevok zo štátneho rozpočtu. Tvrdil tiež, že príspevok pre TASR poskytol v súlade so zákonom o rozpočtových pravidlách, čo potvrdilo aj stanovisko Ministerstva financií SR. Žalobca ďalej uviedol, že príspevok zo štátneho rozpočtu poskytuje všetkým príspevkovým organizáciám na vykonávanie činností, na ktoré boli zriadené, záväznými ukazovateľmi upravuje len konkrétne položky – napr. mzdy, odpisy – alebo konkrétne prioritné programy. Iné rozpisovanie príspevku by nielenže bolo neúčelné, ale prakticky aj nemožné, nakoľko ratio príspevkovej organizácie je práve v príspevku, ktorý splýva s jej vlastnými príjmami a umožňuje tak financovať jej úlohy a činnosti, pričom príspevková organizácia nevyúčtováva príspevok konkrétnymi výdavkami. Príspevok teda tvorí ideálny podiel na nákladoch ako takých, ktoré sú ďalej analyticky vedené. Žalobca ďalej dôvodil, že použitie prostriedkov zo štátneho rozpočtu je limitované výhradne záväznými ukazovateľmi a rozpočtovými pravidlami, pričom toto použitie nemožno prerozdeliť žiadnou analytikou a nemožno ho ani imanentne určiť, vzhľadom na zákonnú povinnosť viesť jednotné účtovníctvo.

Žalobca vytykal žalovanému, že neuviedol ani jednu aktivitu, na ktorú bola TASR zriadená a ktorá nie je vykonávaná v konkurenčnom prostredí. Podľa názoru žalobcu je nielen prakticky nezmyselné, ale aj nemožné rozdeľovať správy podľa ich komerčnej úspešnosti a požadovať od TASR, aby len tie správy, ktoré sú nepredajné, boli financované zo štátneho rozpočtu a vedené osobitným analytickým účtovníctvom. Poukázal na to, že TASR neponúka na predaj jednotlivé správy, ale tematicky členený agentúrny servis, pričom práve predajom jednotlivých správ by TASR stratila povahu tlačovej agentúry a stala by sa monitorovacou agentúrou. TASR vykonáva produkciu na základe spoločenskej objednávky a nielen na základe toho, čo je predajné najviac, teda nezaobera sa len „bulvárom“.

Žalobca pripustil, že niektoré aspekty platnej legislatívy o TASR možno považovať s ohľadom na súčasný informačný a technologický vývoj už za prekonané, zastal však názor, že súčasné postavenie a činnosť TASR nemá na hospodársku súťaž obmedzujúci vplyv, ktorý by bol v rozpore so záujmami spoločnosti. Poukázal tiež na skutočnosť, že v priebehu roka 2005 pripravil nový návrh zákona o tlačovej agentúre, ako aj nový návrh tlačového zákona, ktorých legislatívny proces zatiaľ nebol ukončený.

Žalobca s poukazom na § 12 ods. 5 zákona č. 19/1996 Z.z. o cenách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o cenách) vyvodil, že vzťah rozpočtových pravidiel a cenového zákona explicitne ustanovuje, že príspevok na príspevkovú organizáciu môže byť poskytovaný aj na činnosti, ktoré sú vykonávané v konkurenčnom prostredí. Tvrdil, že možný obmedzujúci vplyv poskytnutia príspevku na hospodársku súťaž je tak eliminovaný cenovými pravidlami.

Žalobca poukázal tiež na to, že len na úrovni ústrednej štátnej správy je zriadených viac ako 60 príspevkových organizácií, ktoré pôsobia nielen v oblasti kultúry a životného prostredia, ale aj cestovného ruchu, vedy, vzdelania, lesníctva, energetiky, poľnohospodárstva a cestnej dopravy, pričom produkty týchto organizácií sú poskytované v súlade

s rozpočtovými pravidlami odplatne a sú poskytované aj v konkurenčnom prostredí. Sám žalobca je v súčasnosti zriaďovateľom 27 príspevkových organizácií.

Žalobca napokon namietal porušenie svojich procesných práv spočívajúce v nedostatočnom identifikovaní konania, ktorým by z jeho strany mohlo dôjsť k porušeniu nesprávne aplikovaného § 39 ZOHS.

Podľa písomného vyjadrenia k obsahu žaloby žalovaný v predmetnom správnom konaní skúmal, akým spôsobom a podľa akých princípov prideluje žalobca finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu TASR pre posúdenie, či takýto systém financovania nepredstavuje komparatívnu výhodu pre podnikateľa TASR voči konkurencii na príslušných relevantných trhoch. Zistil, že výšku finančných prostriedkov pre TASR ani spôsob ich použitia nestanovuje zákon č. 81/1992 Zb., ani zákon o rozpočtových pravidlách a preto sú predmetom voľnej úvahy žalobcu a to do takej miery, aby nedochádzalo k porušovaniu iných právnych noriem a tým k protiprávnemu konaniu. Nakoľko žalobca pri poskytovaní finančných prostriedkov zo štátneho rozpočtu TASR umožnil, aby táto financovala z poskytnutých prostriedkov aj činnosti, ktoré sú poskytované v konkurenčnom prostredí, porušil tým § 39 ZOHS. Žalovaný mal za to, že žalobca v rámci priestoru pre voľnú úvahu pri pridelovaní finančných prostriedkov zo štátneho rozpočtu príspevkovej organizácii TASR môže určiť taký spôsob financovania, aby nedochádzalo k skresľovaniu súťažných podmienok.

Žalovaný zistil, že na trhu slovného a obrazového spravodajstva pôsobí TASR a minimálne podnikateľ SITA Slovenská tlačová agentúra, a.s. (ďalej len SITA), ktorý podľa výpisu z obchodného registra vykonáva činnosť spravodajskej tlačovej kancelárie. Tým, že žalobca poskytuje príspevok z verejných zdrojov TASR bez akéhokoľvek bližšieho určenia podmienok, zároveň umožňuje, že TASR používa prostriedky zo štátneho rozpočtu na aktivity, ktoré vykonáva aj podnikateľ SITA, t.j. aktivity, ktoré sa realizujú za trhových podmienok na základe súbehu ponuky a dopytu. Podnikateľ SITA sa tak dostáva podľa žalovaného do konkurenčnej nevýhody, keďže na rozdiel od TASR si vykryva všetky náklady z vlastných zdrojov. Žalovaný mal za to, že tie činnosti TASR, ktoré sú komerčne zaujímavé, má TASR financovať z vlastných zdrojov. Ak zákon o rozpočtových pravidlách dáva žalobcovi priestor na voľnú úvahu pri určení spôsobu poskytnutia príspevku, dáva mu zároveň možnosť určiť ho tak, aby nebol v rozpore s inou právnou normou. Žalovaný zároveň uviedol, že požiadavka určenia spôsobu použitia prostriedkov zo štátneho rozpočtu vopred, objektívnym a transparentným spôsobom, samozrejme nesmeruje k vylúčeniu poskytovania príspevku ako takeého. Určenie spôsobu použitia finančných prostriedkov tak, aby nedochádzalo k zvýhodňovaniu a „nadkompenzácii“ TASR nemôže mať podľa žalovaného za následok obmedzenie plnenia zákonom stanovených úloh pre TASR len na niektoré činnosti.

Spôsob, akým žalobca poskytol TASR príspevok zo štátneho rozpočtu, má podľa žalovaného za následok, že na trhu poskytovania spravodajských služieb došlo k skresleniu hospodárskej súťaže a deformácii trhu. Skutočný dopad konania žalobcu sa podľa žalovaného prejavuje v neodôvodnenom zvýhodňovaní TASR a v diskriminácii už existujúceho konkurenta TASR - podnikateľa SITA, ktorý na to, aby mohol konkurovať v jednotlivých segmentoch servisného spravodajstva s TASR, musí byť efektívnejší, teda vyrobiť rovnaký produkt s nižšími nákladmi. Takto sa môže menej efektívny podnikateľ udržiavať na trhu a brániť efektívnejšiemu konkurentovi v rozvoji a jeho strategickým zámerom, pričom neefektívne poskytovanie finančných prostriedkov z verejných zdrojov vedie tiež z dlhodobého hľadiska k poškodeniu konečných spotrebiteľov.

Skutočnosť, že žalobca postupoval pri poskytnutí príspevku v súlade so zákonom o rozpočtových pravidlách nie je podľa žalovaného súčasne splnením samotnej požiadavky určenia spôsobu poskytovania financií z verejných zdrojov tak, aby v oblasti slovného

a obrazového spravodajstva nedochádzalo k zvýhodňovaniu jedného podnikateľa na úkor jeho konkurencie. Žalovaný mal za to, že jeho úlohou nie je vypracovať za žalobcu rozpis poskytovania príspevku zo štátneho rozpočtu TASR ani podrobný návod na jeho určenie, pretože úlohou súťažných autorít nie je podať presný návod, ako sa má súťažný problém odstrániť, ale len súťažný problém pomenovať a určiť, v čom spočíva. Uviedol tiež, že tvrdenia o nemožnosti prerozdelenia finančných prostriedkov na základe zatriedenia činností poskytovaných v konkurenčnom prostredí na účely financovania žalobcu nepodložil nijakými skutočnosťami a nepomenoval žiadne prekážky, ktoré by v tom bránili. Žiadnu prekážku určenia spôsobu poskytovania príspevku TASR podľa žalovaného nevytvárajú ani ustanovenia zákona o cenách, na ktoré sa odvolával žalobca.

K žalobcom namietanému porušeniu jeho procesných práv žalovaný uviedol, že v oznámení o začatí správneho konania zo dňa 05.05.2006 uviedol právny dôvod začatia konania – možné porušenie § 39 ZOHS, opísal v čom spočíva a poučil žalobcu o jeho procesných právach. Žiadne procesné práva žalobcu preto podľa žalovaného v konaní porušené neboli.

Z uvedených dôvodov navrhol žalovaný žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods. 1 O.s.p.) na nariadenom pojednávaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z obsahu pripojených administratívnych spisov žalovaného súd zistil, že na základe podnetu spoločnosti SITA vo veci možného porušenia § 39 ZOHS vykonal odbor zneužívania dominantného postavenia žalovaného prešetrovanie v oblasti poskytovania a použitia finančných prostriedkov zo štátneho rozpočtu na činnosť TASR so zameraním na to, či existujúci spôsob financovania nepredstavuje neodôvodnenú výhodu pre podnikateľa TASR voči konkurencii. Na základe výsledkov prešetrovania začal žalovaný dňa 05.05.2006 z vlastného podnetu správne konanie voči žalobcovi vo veci možného porušenia § 39 ZOHS, keď zistil, že vykonávanie zriaďovateľskej funkcie k TASR patrí do pôsobnosti žalobcu, rozpis použitia finančných prostriedkov pre TASR je podľa zákona o rozpočtových pravidlách výkonom štátnej správy a preto sa na žalobcu vzťahujú ustanovenia ZOHS.

Žalovaný zistil, že spravodajstvo TASR je tematicky rozčlenené na domáci, ekonomický, medzinárodný, športový, obrazový, exportný a zvukový servis a dokumentačné databázy, ďalej regionálne spravodajstvo, ktoré je súčasťou všetkých servisov okrem medzinárodného a TOP spravodajstva, ktoré je súčasťou domáceho, medzinárodného, športového i zvukového servisu. Najvýznamnejšími odberateľmi TASR sú podľa zistení žalovaného mediálni partneri, teda elektronické médiá (hlavne televízie), vydavatelia dennej tlače, časopisov, ako aj nemediálni partneri, medzi nimi aj orgány štátnej správy. Spravodajskú produkciu TASR v roku 2006 predstavovalo vyše 201.000 slovných, grafických, obrazových a zvukových informácií. Žalovaný ďalej zistil, že v roku 1997 bola založená SITA, ktorá podľa výpisu z obchodného registra vykonáva činnosť spravodajskej tlačovej kancelárie. Od roku 2001 rozšírila štandardné agentúrne služby (on – line spravodajstvo v oblasti domácej a zahraničnej politiky, spoločnosti, hospodárstva a športu) o špecializované služby pre firmy a inštitúcie (prehľady, sektorové monitoringsy, mediálne analýzy, politické analýzy, monitoringsy médií a ďalšie informačné produkty). Spravodajské servisy SITA využívajú slovenské aj zahraničné médiá, štátne inštitúcie, diplomatické misie, banky a ďalšie spoločnosti pôsobiace vo finančnej a kapitálovej sfére a v iných oblastiach hospodárstva. Podľa zistení žalovaného na Slovensku pôsobia aj spravodajská agentúra

REUTERS Slovakia a Česká tisková kancelář (ČTK), pre účely správneho konania však žalovaný tieto subjekty nepovažoval za konkurentov TASR, nakoľko v Slovenskej republike neposkytujú kompletný servis v takej podobe, aký poskytuje TASR alebo SITA.

Žalovaný oslovil troch najvýznamnejších vydavateľov tlače a tri najvýznamnejšie rozhlasové stanice (z hľadiska výšky uzatvoreného kontraktu s TASR), ktorí odoberajú spravodajský servis od TASR a z uskutočneného dokazovania dospel k záveru, že spravodajstvo TASR je zastupiteľné so spravodajstvom SITA.

Z obsahu administratívnych spisov ďalej vyplynulo, že dňa 31.12.2005 uzavrel žalobca s TASR kontrakt č. MK-13833/2005-700/33845 o poskytnutí príspevku z rozpočtovej kapitoly žalobcu, ktorého predmetom bolo zabezpečenie poskytovania verejných služieb podľa zákona č. 81/1992 Zb. a ďalších právnych predpisov, a to poskytovaním domáceho, ekonomického, medzinárodného servisu, regionálneho spravodajstva, exportného, obrazového a zvykového servisu a budovaním dokumentačných databáz, pričom tieto činnosti mali zabezpečiť redakcia regionálneho spravodajstva, obrazová, medzinárodná, exportná, dokumentačná, domáca, športová, ekonomická redakcia a TOP redakcia. Celkový objem príspevku zo štátneho rozpočtu na bežné výdavky bol kontraktom určený na 44.148 tis. Sk, pričom príspevok bol rozpisovaný na sedem redakcií, nebol určený len na pokrývanie nákladov na domácu a športovú redakciu.

Rozhodnutím zo dňa 26.10.2006 č. 2006/39/2/1/118 žalovaný rozhodol, že žalobca že skreslil hospodársku súťaž tým, že pri poskytovaní finančných prostriedkov zo štátneho rozpočtu vo forme príspevku pre rozpočtový rok 2006 umožnil TASR, aby táto financovala z poskytnutých finančných prostriedkov aj činnosti, ktoré sú poskytované v konkurenčnom prostredí, čím žalobca porušil § 39 ZOHS a v zmysle § 38 ods. 3 ZOHS uložil žalobcovi pokutu vo výške 300.000,- Sk. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že postup žalobcu umožnil, že TASR obdržala a následne použila finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu aj na činnosti, ktoré vykonáva aj jeho konkurent SITA, čím sa SITA dostala do konkurenčnej nevýhody, keďže si na rozdiel od TASR musela vykryť všetky náklady pre svoje aktivity z vlastných zdrojov. Žalovaný dospel k záveru, že neexistuje žiadna bariéra, ktorá by neumožňovala žalobcovi poskytovať finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu v súlade so zákonom, t.j. za vopred stanovených podmienok, objektívnym a transparentným spôsobom na činnosti a služby poskytované v nekonkurenčnom prostredí a iba v nevyhnutnom rozsahu.

Rozhodnutím zo dňa 23.02.2007 č. 2007/39/R/2/012 Rada žalovaného zamietla rozklad žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu a toto rozhodnutie potvrdila. Stotožnila sa so závermi prvostupňového rozhodnutia, pričom jej argumentácia v dôvodoch odvolacieho rozhodnutia sa prakticky zhoduje s obsahom vyššie uvedeného písomného vyjadrenia k žalobe.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade so správnym poriadkom SR, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa § 2 ods. 1 ZOHS tento zákon sa vzťahuje na

- a) podnikateľov,
- b) orgány štátnej správy pri výkone štátnej správy, orgány územnej samosprávy pri výkone samosprávy a pri prenesenom výkone štátnej správy a orgány záujmovej samosprávy pri prenesenom výkone štátnej správy.

Podľa § 2 ods. 2 ZOHS tento zákon sa vzťahuje na všetky činnosti a konania podnikateľov, ktoré obmedzujú alebo môžu obmedzovať súťaž, okrem prípadov obmedzovania súťaže zo strany podnikateľov, ktorí poskytujú služby vo verejnom záujme podľa osobitného predpisu, ak uplatňovanie tohto zákona znemožňuje fakticky alebo právne plniť ich úlohy podľa osobitného predpisu.

Podľa § 38 ods. 3 ZOHS úrad za porušenie zákazu podľa § 39 uloží orgánu štátnej správy, orgánu územnej samosprávy alebo orgánu záujmovej samosprávy pokutu do výšky 2 000 000,- Sk.

Podľa § 39 ZOHS orgány štátnej správy pri výkone štátnej správy, orgány územnej samosprávy pri výkone samosprávy a pri prenesenom výkone štátnej správy a orgány záujmovej samosprávy pri prenesenom výkone štátnej správy nesmú zjavnou podporou zvýhodňujúcou určitého podnikateľa alebo iným spôsobom obmedzovať súťaž.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 81/1992 Zb. tlačová kancelária je spravodajská informačná agentúra Slovenskej republiky. Podľa ods. 2 tlačová kancelária je príspevková organizácia, ktorá je zapojená finančnými vzťahmi na štátny rozpočet prostredníctvom rozpočtovej kapitoly Ministerstva kultúry Slovenskej republiky. Tlačová kancelária sa zapisuje do obchodného registra; podnikateľskú činnosť vykonáva v rámci svojej pôsobnosti. Môže zakladať obchodné spoločnosti a zúčastňovať sa na podnikaní obchodných spoločností.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 81/1992 Zb. tlačová kancelária zabezpečuje slovné a obrazové spravodajstvo, ktoré spolu so spravodajstvom iných agentúr na základe zmlúv dodáva periodickej tlači, rozhlasom, televíziám a ďalším právnickým a fyzickým osobám v Slovenskej republike i mimo jej územia. Podľa ods. 2 tlačová kancelária okrem úloh podľa odseku 1

- a) vydáva v plnom znení vyhlásenia ústredných štátnych orgánov Slovenskej republiky, Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a Českej republiky, ak ju o to požiadajú;
- b) informuje o stanoviskách a ústnych a písomných oznámeniach ústredných štátnych orgánov a ich poradných orgánov, ústredných štátnych organizácií a ústavných činiteľov Slovenskej republiky, Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a Českej republiky, ak ju o to požiadajú;
- c) informuje o stanoviskách a ústnych a písomných oznámeniach štátnych orgánov Slovenskej republiky a ich poradných orgánov na požiadanie príslušného ústredného štátneho orgánu a o stanoviskách a ústnych a písomných oznámeniach orgánov štátnych organizácií pôsobiacich v Slovenskej republike na požiadanie ústredného orgánu týchto organizácií.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlách príjmy štátneho rozpočtu a výdavky štátneho rozpočtu sú organizačne usporiadané do kapitol. Kapitolu tvorí rozpočet každého ministerstva vrátane rozpočtov rozpočtových organizácií, ktoré sú zapojené na jeho rozpočet, a vrátane finančných vzťahov k jeho príspevkovým organizáciám a finančných vzťahov k ďalším právnickým osobám a fyzickým osobám, ktorých financovanie je v jeho vecnej pôsobnosti,

Podľa § 9 ods. 4 zákona o rozpočtových pravidlách správca kapitoly podľa odseku 1 je povinný rozpisovať schválené záväzné ukazovatele kapitoly, a to pre vlastné rozpočtové hospodárenie a pre rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie vo svojej vecnej pôsobnosti; záväzné

ukazovatele rozpisuje v rozsahu ustanovenom týmto zákonom a zákonom o štátnom rozpočte na príslušný rozpočtový rok; súčasťou tohto rozpisu pre príspevkovú organizáciu je aj súhrn úloh a činností, ktoré má príspevková organizácia v súlade s predmetom svojej činnosti v príslušnom rozpočtovom roku zabezpečiť.

Podľa § 21 ods. 2 zákona o rozpočtových pravidlách príspevková organizácia je právnická osoba štátu, obce a vyššieho územného celku, ktorej menej ako 50 % výrobných nákladov je pokrytých tržbami a ktorá je na štátny rozpočet, rozpočet obce alebo na rozpočet vyššieho územného celku zapojená príspevkom. Platia pre ňu finančné vzťahy určené zriaďovateľom v rámci jeho rozpočtu.

Podľa § 24 ods. 6 zákona o rozpočtových pravidlách finančný vzťah medzi zriaďovateľom a príspevkovou organizáciou je určený záväznými ukazovateľmi štátneho rozpočtu a záväznými ukazovateľmi určenými zriaďovateľom.

Podľa § 24 ods. 7 zákona o rozpočtových pravidlách príspevková organizácia uhrádza náklady na prevádzku, opravy a údržbu hmotného majetku, ako aj na obstaranie hmotného a nehmotného majetku z vlastných zdrojov a z príspevku od zriaďovateľa, pričom vlastné zdroje používa prednostne. Zriaďovateľ poskytuje príspevkovej organizácii príspevok na prevádzku v takej výške, aby jej rozpočet bol vyrovnaný; to neplatí, ak je príspevková organizácia zdravotníckym zariadením, ktorému patrí úhrada za poskytnutú zdravotnú starostlivosť podľa osobitného predpisu. Príspevok na prevádzku možno použiť aj na krytie odpisov, najviac do výšky určenej zriaďovateľom. Zriaďovateľ môže príspevkovej organizácii krátiť alebo zvýšiť príspevok pri nedodržaní alebo zmene podmienok, za ktorých bol určený finančný vzťah medzi zriaďovateľom a príspevkovou organizáciou.

Z aplikovanej právnej úpravy vyplýva, že TASR je príspevkovou organizáciou plniacou zákonom vymedzené úlohy vo verejnom záujme, za účelom naplnenia informačných potrieb verejnosti vo všetkých oblastiach verejného života. Je výsledkom záujmu štátu na existencii spravodajskej agentúry, ktorá okrem bežného slovného a obrazového spravodajstva informuje o vyhláseniach, rozhodnutiach a iných aktoch ústredných štátnych orgánov a iných verejných inštitúcií. To sa prejavuje aj vo vymedzení postavenia TASR ako príspevkovej organizácie napojenej na štátny rozpočet prostredníctvom rozpočtu žalobcu.

Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že žalobca v rozpočtovom roku 2006 v súvislosti s pridelením verejných prostriedkov TASR na základe vyššie uvedeného kontraktu postupoval v zmysle platnej právnej úpravy (zákona o št. rozpočte na rok 2006, zákona o rozpočtových pravidlách a zákona č. 81/1992 Zb.), prostriedky pre TASR rozpisal v súlade s rozpočtovými pravidlami a s predpísanou účtovnou metodikou, čo potvrdilo aj stanovisko MF SR. Tieto skutočnosti napokon žalovaný nespochybňoval a s predmetom správneho konania súviseli len okrajovo.

Napriek tomu, že TASR má postavenie podnikateľa, ktorému podľa zistení žalovaného na trhu konkuruje SITA, nemožno (pri súčasnom právnom rámci vymedzenom najmä citovanými predpismi) v sankcionovanom konaní, či skôr nekonaní žalobcu, vidieť skresľovanie hospodárskej súťaže poskytovaním podpory zvýhodňujúcej TASR na úkor SITA. Súd je toho názoru, že pokiaľ platí zákon č. 81/1992 Zb., je štát povinný prostredníctvom žalobcu pokrývať časť nákladov na prevádzku TASR, ale aj vyžadovať plnenie zákonom vymedzených úloh, spočívajúcich predovšetkým v poskytovaní tematicky členeného zvukového a obrazového agentúrneho servisu. Ako judikoval Ústavný súd SR, „vytvořením tlačovej kancelárie podporovanej štátom sa ... plní len pozitívny záväzok štátu na zabezpečovaní práva na prístup k informáciám“, a „zmyslom zákonnej formy štátnej príspevkovej organizácie je zapojenie tejto inštitúcie do trhového hospodárstva. Samotné zriadenie tlačovej kancelárie nie je potrebné posudzovať z hľadiska zvolenej formy, ale z

hľadiska obsahu jej činnosti, ktorou je plnenie pozitívneho záväzku štátu pri naplňaní zmyslu práva na slobodu prejavu (PL. ÚS 2/04 z 31. marca 2005).

Skutočnosť, že obdobné aktivity ako TASR vykonáva aj SITA na komerčnej báze bez finančnej podpory štátu, nie je podľa názoru súdu dôvodom, pre ktorý by žalobca mal pri rozpisovaní záväzných ukazovateľov rozpočtu vyhľadávať tie činnosti, ktoré vykonáva TASR a zároveň aj štátom nedotovaná SITA v konkurenčnom prostredí, pretože postavenie verejnej spravodajskej agentúry má v zmysle zákona len TASR a takúto povinnosť žalobcovi neukladá žiaden zákon, ani ZOHS. Naviac by takáto selekcia bola podľa mienky súdu aj zbytočná, pretože ako uvádza žalobca, prakticky každá z aktivít TASR je poskytovaná aj v konkurenčnom prostredí, čo potvrdzujú aj vyjadrenia odberateľov predmetných služieb. Okrem toho sa súd stotožnil so žalobcom, že nemožno na účely financovania zo štátneho rozpočtu rozdeľovať výstupy TASR podľa ich komerčnej úspešnosti a zastupiteľnosti na trhu. Niet totiž objektívneho kritéria pre takéto členenie. Preto sa posudzovanie, ktorá správa je zaujímavá aj pre konkurenciu a teda mohla by vzniknúť v konkurenčnom prostredí, javí ako nezmyselné. Ak by súd vzal na zreteľ vnútorné členenie TASR na jednotlivé redakcie, potom možno spoľahlivo konštatovať, že v každej z redakcií vznikajú správy, ktoré sú poskytované v konkurenčnom prostredí, ale aj správy komerčne neatraktívne (napr. oslovujúce relatívne malý alebo úzko špecializovaný okruh adresátov), no napriek tomu z pohľadu verejnosti potrebné.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa názoru súdu naruša platnou právnou úpravou stanovený systém financovania príspevkových organizácií, ktorých príjmy sú tvorené okrem príspevku štátu aj príjmami z vlastnej činnosti, ktorá môže mať aj povahu podnikania, pričom verejné prostriedky s vlastnými príjmami organizácie splývajú. Je skôr pravidlom ako výnimkou, že vlastný príjem príspevkových organizácií je dosahovaný aktivitami, ktoré sú štandardne poskytované v konkurenčnom prostredí. Napriek tomu všetky príspevkové organizácie hospodária na rovnakom princípe, pričom štát (zriaďovateľ) im zákonom, zmluvou alebo iným spôsobom vymedzuje úlohy, ktoré si u príspevkových organizácií objednáva a spolufinancuje. Súdu nie je známe, že by v tomto modeli fungovania príspevkových organizácií videl žalovaný súťažný problém aj u iných subjektov okrem TASR.

Na druhej strane je potrebné poznamenať, že zákon č. 81/1992 Zb. bol prijatý v čase, keď na slovenskom spravodajskom trhu nepôsobila ani SITA a ani iná spravodajská agentúra v takom rozsahu, ako TASR. Odvtedy sa situácia zmenila, keďže vznikla pre TASR konkurencia, ktorej predmet činnosti sa do veľkej miery prekrýva s úlohami TASR. Je všeobecne známe, že žalobca ako gestorský rezort vníma potrebu nového vymedzenia pozície TASR, jej úloh a spôsobu financovania, keďže predkladá nový návrh príslušného zákona, podľa ktorého by sa TASR mala stať verejnoprávnou inštitúciou s vlastným systémom financovania. Nemožno poprieť, že potencionálna možnosť spolufinancovania komerčných aktivít TASR aj prostriedkami zo štátneho rozpočtu má negatívny vplyv na súťažné prostredie. Súd je však jednoznačne toho názoru, že pokiaľ existuje súťažný problém v súvislosti s financovaním TASR, je treba ho riešiť legislatívne a do budúcnosti, v rámci nového zákonného vymedzenia postavenia TASR, k čomu napokon s veľkou pravdepodobnosťou v blízkej budúcnosti dôjde.

Napriek tomu, že doposiaľ zaužívaný systém hospodárenia a financovania TASR aj prostredníctvom rozpočtových prostriedkov žalobcu môže vnášať do existujúceho spravodajského trhu istú nerovnováhu, mal súd za to, že za daného legislatívneho stavu žalobca sankcionovaným konaním ustanovenie § 39 ZOHS neporušil. Možno len konštatovať, že postupoval v plnom súlade s platnou právnou úpravou a jednotnými účtovnými pravidlami platnými pre príspevkové organizácie, pričom žiaden právny predpis žalobcovi neukladal tie povinnosti, ktorých nesplnenie žalovaný sankcionoval. Nakoľko napadnuté rozhodnutie

i prvostupňové rozhodnutie žalovaného v tomto smere vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, bolo ich potrebné podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom bude žalovaný právnym názorom súdu viazaný.

Pokiaľ ide žalobcovu námietku ohľadom porušenia jeho procesných práv postupom žalovaného, stotožnil sa súd s názorom žalovaného, že predmet konania, ako aj postup žalobcu, v ktorom žalovaný videl porušenie § 39 ZOHS, bol v oznámení o začatí správneho konania, ako aj vo vydaných rozhodnutiach, vymedzený dostatočne, jasne, zrozumiteľne a nezameniteľne. Preto súd konštatoval, že v tejto súvislosti k žiadnej ujme na právach žalobcu v konaní nedošlo.

Záverom súd poznamenáva, že rovnaký právny názor zaujal vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2 S 218/06, keď rozsudkom č.k. 2 S 218/06-42 zo dňa 24.10.2007 zrušil rozhodnutie Rady žalovaného č. 2006/39/R/2/023 zo dňa 24.03.2006 a prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. 2005/39/2/111 zo dňa 28.02.2005 podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Predmetom uvedeného konania bolo preskúmanie zákonnosti obdobných rozhodnutí žalovaného o porušení § 39 ZOHS a uložení pokuty žalobcovi v súvislosti so spôsobom financovania TASR v predchádzajúcom rozpočtovom roku 2005, pričom skutkové i právne okolnosti oboch prípadov sú takmer totožné. Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, nakoľko o odvolaní žalovaného proti nemu Najvyšší súd SR zatiaľ nerozhodol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému žalobcovi nepriznal proti žalovanému náhradu trov konania, nakoľko žalobcovi v konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.), uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 07.05.2008

Mgr. Viliam Pohančeník
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ladislava Drahovská